

עין משפט
נר מצוה
יג:

ק"ב א מ"י פ"ד מהל'
קידוש המדש הל' א:
ק"ב ב מ"י פ"ג מהל'
מעשה קרבנות הלכה
י'

קיד ג מיי פיד מאל
סנדרון אל ג:
קמו ד מיי שס אל ג:

תורה אור השלם ימים חיד

1. שְׁמֹר אֶת הַדֶּשֶׁה
הָאֵבִיב וְעֲשִׂיתָ מִסַּח לִי
אֱלֹהֶיךָ כִּי בַדֶּשֶׁה הָאֵבִיב
הַרְצִיאוֹךָ יי אֱלֹהֶיךָ
מִמִּצְרַיִם לִילָה:

דברים טז א
2. וְהָיָה שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָךְ
בְּבוֹרֵי קִצְרֵי חֲמִשָּׁה וְהָיָה
הָאִסְרוֹת תִּקְפֹּט תִּשְׁמְרֶנָּה
שְׁמוֹת לֹר כֹּב
3. וְסָמְכֻם וְזָנִי הִעֲדָה אֵת
יְדֵיכֶם עַל רֹאשׁ הָעֵר
לִפְנֵי יְיָ וְיִחַשֵׁת אֵת הָעֵר
לִפְנֵי יְיָ וְיִקְרָא טו
4. וְסָמְךָ יָדוֹ עַל רֹאשׁ
הָעֵלָה וְנִרְצָה לוֹ לִכְפֹּר
עֲלֶיךָ וְיִקְרָא א ד
5. וְסָמְךָ אֵת יְדֵי עֲלִיו
וְיִחַשֵׁת כְּאִשְׁרֵי דָבָר י בִּיד
תַּעֲשֶׂה

דבינו חנאל

מעברין ואלא איינצערן
לעמער דירן בלאזן (דאן)
אויסצורן למינר (דאן)
אלא שוים תבוא יין למי
הפסח תנא יין למי דאן
ירוש אומר אף יין למי
דאן מעברין אוקשין
הלא ענ תנא קמא קנ
אמר ופיקר יין תהקפא
אנאמר אלא בעיניה ואמר
היה אמר חות מיי א
היתה חסרה מעברין ואין
המקדור איה מבר אן
הקפא גומר ואיה מן
אמר יין תהקפא מתחיל
מעטו
וכמה מעטו יין ים
אוקשין אמר אסכר א
(ואס) סכר יין תהקפא
זוהי זכילת יין ענין
ביי דאן מעברין דאן
אסר תבין ונכין מחסר
יין ימים ונכין חלה
תהקפא חסר תחלה חלו
יין מעט יין יין בחדש
הוא חלה לן הנה תהקפא
היה אמר מעברין יין
ופיקר בר שואל בר בר
איקח אמרין תהקפא יין
ענין רבתי שומר א
חודש האביב ושית ספס
שומר אביב של תהקפא
ספס כלומר ענין
תהקפא חסר ביי ביוסן
גענישית הספס (א) י
ביי שומר אביב של
תהקפא שיהא תהקפ
יין שומר חסר מאלכת
הענין צעירות וחקת
תהקפא חסר וספס
בפחות פ יין (א) י
שעמאל (שלם) היה
מאלכת חסר (שית) א
לעבריה ביי
שחבא תהקפא ביי
שומר ולא לעבריה
שענין היה חקא א היה
היה א יין א יין א
טו צע מעטו דאן יין
מעברין יין אן מעברין
אוקשין למי אלא
מעטו יין ים
ריבנא אמר לעולם חסר
אוקשין חסר יין
זכילת יין דאן אס
יין דאן ומתחלה דאן
טוב הראשון דאן האסין
תבין כלומר דאן שאתה
אסר יין וספס לעולם
דאן יין אסר מעט
רבעי היה בייסום בעלם
דאן מעט דאן בייסום דאן

איכא בעיניהו יום תקופה גומר ויום תקופה מתחיל ולא מסתיים
לא שייך כאן תנא כפרה לטעמי אמת כיון דמפסיק שחר
תנאי דקאמי לטעמי עליהו וכן איתא בפרק כמה מדליקין (שם ד.)
גבי איכא בעיניהו דרב ברונא ולא מסתימי:

שמור את חרש בן' שמור אבנ'

איבא בניניהו יום חדרש
 גומד ולא מסיימי אחר
 מיעוטו ארבעה עשר י
 יום תקופה גומד וכו'
 אמר רב שמואל בר רב
 נון קיימי דכתיב ב' ^א
 "שמור איבוי של תק'
 וליעבריה לאדר אמר
 מלמעלה למטה קחשי
 מעברין וכמה מיעוטו
 אמר לעולם אחרים
 אחרים כוליה חג בעניו
 ראשון ^ב חג האסיף ^ג
 אסיפה: סמיכת זקניו
 יוכל זקני השוק ת"ל
 קטני עדה ת"ל ה' ^ד
 וכמה ה' ^ה וסמכו שני
 שקול מוסיפין עליה
 חמשה דברי רבי יהו
 קני שנים ואין בית ד
 עוד אחד רבי כאן ש
 וסמכו ההוא מביע
 יהודה לגופיה לא צה
 וסמכו לדרשה ליבת
 על ראש הפר ור' ש
 אמינא מאי ^ו על בכ
 ראש ראש מעולה ור
 מעולה תנא ^ז סמיכי
 מאי סמיכה ומאי ^ח
 מיסמך סבי א"ל א
 סבי בשלשה מנולן אי
 את רדיו עליו אי הכי
 "משה במקום שבעי
 ליבעי שבעים וחד ק
 בריה דרבא ארבי ^ט
 ליה אמר ליה ^י סמכי
 רבי ויהבי ליה רשו
 וחד לא סמך והא א
 ברם ^{יא} ויזכר אותו הא"י
 בבא שמו שאילמלא
 קנסות מישאל גשו
 של תקופה שיהיה בחדש
 יסין. פי' בקונטרס איבוי של תקופת
 יסין היינו ניסן של חמה שיהא כמון
 ימי חדות של לנגה מחלקת וכמה
 ימי חדות י"ד ומכאן ואילך היא
 קשה וקשה לדור כן מאי קשה ליה
 וליעבריה לאדר ינאח דקסברי יום
 תקופתה גומד דאי נמי מעברי' לאדר
 ונחמיה חד יומא נופל תקופה ב"ד
 ומתחיל ניסן של חמה בט"ו ולא היו
 נכון ימי חדותה של לנגה ועוד
 משמע בפרק ה' דהדין (לקמן ד'
 חדותה) של לנגה נמשך עד
 ט"ו דאי' יוחנן עד מתי מנכרין על
 החדש עד שתתחלל פנימיה ומתריס
 דרשני עד ט"ו ויל' דקסברי אחרים
 יום תקופה גומד והחדשה של לנגה
 עד ט"ו הלכך כשנפלת תקופת ניסן
 בט"ו מעברין לליכת תקופת ניסן של
 חמשה חדות של לנגה כלל וספיר
 לעברה לאדר כדי שתפול תקופה
 ב"ד ויבוי ט"ו מתחיל ניסן של חמה
 ויהא אחר יום חלד חדות של לנגה
 ויהא לאדר כדלית פ"ק דראש השנה
 (ד' טז.) ר' חותי דרשנה תקופת ענה
 עד שיתקן נניסן לעברה להאי שנה
 ולא יחיות לה דכתיב שמור את חדש
 הארצי שמור איבוי של תקופה כו'
 ויל' אפילו כגופלת ביום ט"ו גופיה
 קאמרי וקסבר יום תקופה גומד אפי'
 כדי מעברת לאדר ונופל בט"ו ינאח
 דלאזיב של תקופה חדות דניסן אכל
 עד משה עד ט"ו מעברין לאדר ולא
 ומעברניה ליה לשתא והא דקאמר לא
 יחיות לה היינו נולד לתאריס היא
 ויתחלל הוא אלא לכהל כדמאות דכפ'
 בקונטרס ומיהו הכס קשה לנה
 לי טעמא משום איבוי של תקופה
 יחיוק ליה משום תקופת משרי
 דכשנפלת תקופת ניסן ביום ט"ו נופלת
 תקופת משרי פעמים ב"ד פעמים
 ב"ד ואפילו חפול תקופת משרי
 ב"ד לנה אפילו מקלח חג בתקופה
 וחדשה אפי' סגר יום תקופה גומד
 דלעפ"ה אחי שפיר כדי משה תקופת
 נפלת עד שיתקן ניסן ונפלה בתחלת
 הלילה או ב' שעות כלילא א"ל לעבר
 משום תקופת משרי דקני דעברי יום
 אדר או אלול ותפול תקופת משרי ב' ^ב
 נמי י"ל דלחל למימר דהאס דקאח ב' משה עד שיתקן עברה אכל
 אלס נופלת בחמיסר לא מעברת אפילו נופלת בתחלת היום או ב' ^ג
 שעות ביום אלס יעעברת לאדר אף על ד תקופת משרי נופלת
 בלילא לא יחיות דקימא לא כחאריס דלא חיישינן לתקופת משרי
 דלא דריש חג האסיף: **וריעבריה** אדרי. אפילו לפרי' דפרי'
 ללכותיה תנאי מוכח תמוך תירוטו של רב אחא בר יעקב דלחאריס
 נמי פריך ויתבה מתי קושיא אי רבה בר שמואל חג בכוס פ"ה דה"ה
 לגזור מיל' כחש הזה כזה ראה וקדש ואמר רבא ליה דתנא רבה
 דבר שמואל אחרים היא דתנא אחרים אומרין אין בין עזרת לעזרת
 ואין בין ר"ה לר"ה אלס ד' ימים כללו:
דרינא אמר ר'עליא אחרים בתשרי קימי. לא לשנוי קושיא
 דלעעבריה לאדר תחלי דפרשיתא לעיל:

ועריפת

סמויין דשליחותייהו קא ענדיין כדמפרש בהחובל (ב"ק דף סד:) אבל

בתקופה חדשה חג שהוא בזמן אסוף. כדרכים וחג האסוף תקופת השנה והאסוף
א כלומר איזה חג בעיני בתקופה חדשה החג שהוא בזמן האסופה ולא משום
שלישי (ה'כ"ג) כי אכלו את הפסח בלא ככתוב. ר' סימון אמר (גלגל ארנן) וגלגל

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין

ש'איבא צינייטו. דלר' יהודה יום תקופה גומר ואמיטו לא חקרה אלס
עשרים ונפלה כבי"א ליבא מקתת חג ולר' יוסי יום תקופה מתחיל ואס
נפלה כבי"א איבא מקתת חג עד שמתקרב כ"א ומפול חדש כבי"ב וזוה
שש עשר לפני הפסח דה"ה הויא לפני חג חסירה כ"א הויא דמעברין

אבל מסירה בציור מהבני לא: ולא

מסיימי. אין סימן לחיוב מהן קאמער
שעה שער חסידים וכו' תפול מעברין
אזל נפלה בט"ו אין מעברין דיום
תקופה מתחיל וליכא כוליה חג וחד
מינייהו קאמער אפילו נפלה בט"ו
מעברין דיום תקופה גומר וליכא
כוליה חג ואש"ג דקרייזייזא אמרי כחדא
שעה שער חג דאזימירן וחד קרייז
אנפליה ולא ידעינן הי מינייהו: **שמור**
חודש **האזיב** **שמור** **אזיב** **של**
תקופה **סיבא** **כחדש** **ניסן**. **שמור**
תקופה **סיבא** **חג** **ניסן** **של** **חמה** **סיבא**
במוך **חידושה** **של** **לגנה**. **אזיב** **הוא**
ניסן **של** **חמה** **שאין** **ניסן** **קרוי** **אזיב**
אלא **על** **פי** **ניסול** **התנועה** **שמתבצרת**
ועל **וכל** **בדבור** **ההנזלה** **ועמי** **הקין**
והחורף **לחשכון** **החמה** **הס**. **ואמער**
רמחמא **שמור** **סיבא** **י** **חודש** **ניסן** **של**
חמה **נמשך** **למזל** **הי** **חידושה** **של**
לגנה **דמביי** **חג** **ואין** **לשון** **חידוש** **נופל**
אלא **על** **לגנה** **המתחדשת** **ואשמועינן**

שיהא ניסן של חמנן נמשך בחור ימי
 חידוש הלגנה במקתא וכמה ימי ימי
 חידוש י"ד ימים נאזר ואלף היה
 ישנה: **וליעצריה** **לכדריה** **ולידחיה**
 לפקח חד יומא וזי נמי מיקלע פקח
 לבד"ו לא איפקת לן דלא עבדין
 פקח טעמא חדא חסרי הוא
 ויהא דלא אפשר מוטב לעצריה
 לכדרי ולקלע לבד"ו וייעצרי כקייטא
 חד יומא חסר טפי ממקדרין ויאלד
 לפשר בדוכא ביס הגון ואלד
 ניעצרה לשחא למדיחיעהו לכולהו
 מועדות חדש שלס: **דלחרי**
 למתלעה למתע קאשיי **וה"ק** מעצרי
 עד מיעוטה ולא מיעוטה בכלל לומר
 אס מחקר תקופת טבת י"ח ימים או
 י"ז או ט"ז או ט"ו ומסיל תקופת ניסן
 ביס ט"ו מעצרין אכל אס מקרה י"ד
 ויפס תקופת ניסן בט"ו אין מעצרי
 דמעצרין לאלד ומסיל תקופת ניסן
 ב"ד יום תקופה ממחיל ויעשה פקח
 בתקופה חדשה: **לעולס כפשרי קיימי**
 ויפוס חדי לילא לתקויל מילתא
 כעצורי ירמי ומדחיה חד יומא למועד
 דמפסר לעיל (ג"פ) דמשרי לא מידח חול
 יומא הוא, ודאמרין הא איכא כולהו
 המועד מתחבב חדשה הסביר חסרי
 חסרי

כוליה חג בענין ואפילו יו"ט ראשון בתקופה חדשה ויום תקופה גומר
הלכן כי נפלה תקופה בט"ו מעשרין: **מג האפיף כתיב**. חולו
של מועד משמע. ומועדין אחרים סוביט משמע להו קרא מג האפיף
חג הבא בזמן אפיפי דהיינו אפיפי יחא בתקופה חדשה: וקני
השוק. שאין מסנהדרין: **קטני ערב**. מסנהדרי קטנה: **מיוחדין**
שבערה. קטנאדי גדולה: **על כסמך**. ולא תריך למיסמר ממש כתב
תרמנה וסמכו ממש: **סולרי** משום פסיהה ממש לא אליעריך וסמכו
אלא ליכתוב את ידיהם על ראש ואג גמיר ראש ראש מומקד ידו על
ראש העולה **ויקרא ה**: **מוסימך** **זכא**. לקרות להם רבי: **בנקום**
שכנים וחד קאי. לפי שהיה משה ראש להם ושקול ככולם: **ידיא**
ממש סמכי יוס. בשלון בעיניו בראשין לפי כלומר מי בעו אלתחיו
ידיהו על רשיה רשיה: **למידן דיני קאטום**. דלחסי כתיב (שמות כ)
דמשמע דיני מומחין ודיני מומחין ובשאר דיני ממונות לא בעיני
מומחין כדאקיימנא גריס פירקין (דף ב:) משום נעילת דלת והיכא
לדינא נעילת דלת כגון כדי שומרין וגזילות דיימין צבכל ע"ג לדינא
ונקא לא עבדין ליחוסתיהו משום דלא שכיחא וליה נא חקרון כים:
טעלו

כֶּשֶׁם רַבִּי אִמְרוּ אֵלָיו הַחֲכָמִים וְרַבֵּנן אִמְרוּ אֵלָיו הַבּוֹלְכֹתִים: **סְמִיכָה** וְקִיָּם, אִ"ר יוֹחָנָן מִסְמְכִי שֶׁ יִסְמְכוּ אֶת יָדָיו עָלָיו וְיִצְוֵהוּ תִּסְמֵן בְּחַד וְכִי תִיָּמָא מִשָּׁה רַבִּינוּ בְּמָקוֹם שֶׁכֵּעִים הוּא אִי הֵבִי לִיכָּה שֶׁ בְּקוּשִׁיא, וְאִסְקֵה רַב אִשִּׁי סְמִי לִיה בְּשָׂמָא וְקֵרָה לִיה רַבִּי וְרִיבִי לִיה וְשׁוֹמָא לְמִידֵּי דִּינֵי הַדְּמוּתָא, וְאִי

מסורת הש"ס

(א) רייה כח, (ב) רייה יג, (ג) ע' פוס' לקמן ד' רייה יבול, (ד) לעיל ג, (ה) פסחים סג: סוטה לו, מנחות כז, סב, לח, (ו) פוסקת' פ"א, (ז) לקמן טז, (ח) ע"ז ח, (ט) ש"ך לעיל ע"א, (י) ז"ל ויפד, רש"י, (כ) רש"י ר' שהא דיבור א' עם דלעיל, (ל) ז"ל דמות.

הגהות הב"ח

(א) ירשי' ד"ה שמור וכו'
שמור תקופת ניסן כל"ל
ותיבת חדש נמחק:
(ב) בא"ד שמור שיהא ניסן
של חמה כל"ל ותיבת חדש
נמחה:

מוסף רש"י

שְׁמוֹר אֲבִיב שֶׁל תְּקוּפָה.
דְּהֵיט יִטֵּן עַל חֲמֵה שִׁיבָא
כְּחֵדוֹשׁ יִטֵּן הַלְכָנָה (וְיֵה)
1.83. וְאֵין בִּי"ד שְׁקוּל.
אֵין עוֹשִׂין כִּי"ד שִׁיבָא יִטֵּל
לִתְחַלַּק שׁוּה כְּשׁוּה אֲלֵנָּה שִׁיבָא
הַרְבֵּה לְגַד אֶחָד לְקִיָּם אַחֲרֵי
רַבִּים לְהַסּוֹת (סוּסָה מִדֶּה)
וְחֵסֶם וְקִיָּם יִטֵּן דִּינָא
חֲמֵסֶה (לְעִיל גַּל).

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]